

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3082/2022
15.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Славољуба Станковића из Севца, чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из Ниша, против тужене Општине Штрпце, коју заступа привремени орган Општине Штрпце, чији је пуномоћник Драган Вељковић, адвокат из Штрпца, ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2294/2022 од 17.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2294/2022 од 17.05.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2294/2022 од 17.05.2022. године и Основног суда у Лесковцу П1 241/20 од 12.10.2021. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде исплати за период од 01.03.2017. године до 01.01.2020. године, укупан износ од 113.694,80 динара и то: у 2017. години: за март износ од 4.061,16 динара, за април износ од 604,20 динара, за мај износ од 4.061,16 динара, за јун износ од 2.908,84 динара, за јул износ од 1.756,52 динара, за август износ од 4.061,16 динара, за септембар износ од 1.756,52 динара, за октобар износ од 2.908,84 динара, за новембар износ од 2.919,34 динара и за децембар износ од 1.762,86 динара; у 2018. години: за јануар износ од 6.735,72 динара, за фебруар износ од 2.919,34 динара, за март износ од 5.436,60 динара, за април износ од 4.191,47 динара, за мај износ од 6.735,72 динара, за јун износ од 4.191,47 динара, за јул износ од 5.463,60 динара, за август износ од 6.735,72 динара, за септембар износ од 2.919,34 динара, за октобар износ од 6.735,72 динара, за новембар износ од 5.583,26 динара и за децембар износ од 4.206,55 динара; у 2019. години: за јануар износ од 9.033,59 динара, за фебруар износ од 1.003,53 динара, за март износ од 1.417,66 динара, за април износ од 1.831,79 динара, за мај износ од 2.245,92 динара, за јун износ од 1.003,52 динара, за јул износ од 2.245,92 динара, за август износ од 1.831,79 динара, за септембар износ од 1.417,66 динара, за октобар износ од 2.245,93 динара и за новембар износ од 835,53 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до коначне исплате; да тужиоцу на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, исплати за период од 01.03.2017.

године до 01.01.2020. године, укупан износ од 51.937,12 динара и то: у 2017. години: за март износ од 1.832,65 динара, за април износ од 272,65 динара, за мај износ од 1.832,65 динара, за јун износ од 1.312,65 динара, за јул износ од 792,65 динара, за август износ од 1.832,65 динара, са септембар износ од 792,65 динара, за октобар износ од 1.312,65 динара, за новембар износ од 1.312,65 динара и за децембар износ од 792,65 динара; у 2018. години: за јануар износ од 3.028,65 динара, за фебруар износ од 1.312,65 динара, за март износ од 2.456,65 динара, за април износ од 1.884,65 динара, за мај износ од 3.028,65 динара, за јун износ од 1.884,65 динара, за јул износ од 2.456,65 динара, за август износ од 3.028,65 динара, са септембар износ од 1.312,65 динара, за октобар износ од 3.028,65 динара, за новембар износ од 2.456,65 динара и за децембар износ од 1.884,65 динара; у 2019. години: за јануар износ од 4.047,30 динара, за фебруар износ од 501,76 динара, за март износ од 708,83 динара, за април износ од 915,90 динара, за мај износ од 1.122,96 динара, за јун износ од 501,76 динара, за јул износ од 1.122,96 динара, за август износ од 915,89 динара, за септембар износ од 708,83 динара, за октобар износ од 1.122,96 динара и за новембар износ од 417,67 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 186.313,70 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом на овај износ почев од извршности пресуде до исплате.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2294/2022 од 17.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 241/20 од 12.10.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев садржине као у изреци ове пресуде, те тужилац обавезан да туженој надокнади парничне трошкове у износу од 27.000,00 динара, у року од осам дана. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору дозвољена је ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, тужилац је у радном односу код тужене на пословима и радним задацима квалификованог радника. Зарада тужиоцу за спорни временски период од 01.03.2017. године до 01.01.2020. године по основу радног ангажовања запослених на Косову и Метохији увећава се за 50%, по основу Закључка Владе РС 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године. Зарада коју је тужилац примио у спорном временском периоду са додатком по наведеном Закључку већа је од минималне зараде за укупан износ од 260.677,43 динара. Међутим, постоји

разлика између минималне и примљене зараде, односно припадајућег тзв. „косовског додатка“ и примљеног по овом основу, у висини износа и са роком доспећа како је то тужилац определио постављеним тужбеним захтевом.

Нижестепени судови одлуку о неоснованости постављеног тужбеног захтева заснивају на становишту да је тужиоцу на име зараде са увећањем од 50% по основу додатка исплаћено више од минималне зараде, те да му по одредбама чланова 104. став 1, 111. и 112. Закона о раду, чланова 5. и 6. Закона о платама државних службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“ бр. 113/2017 ... 86/2019), те чланова 27. и 29. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“ бр. 21/16 ... 95/18), не може припадати тражена разлика.

Врховни касациони суд не прихвата овакво становиште, јер налази да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Зарада запосленог се према члану 105. ставови 1. и 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/2005 ... 75/14) састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и слично) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду и садржи порезе и доприносе који се плаћају из зараде. Сходно члану 111. ставови 1. и 2. истог закона, запослени има право на минималну зараду за стандардни учинак и пуно радно време, односно радно време које се изједначава са пуним радним временом. Тужиоцу, у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године припада и право на увећање зараде у висини од 50% месечно.

Циљ исплате минималне зараде је обезбеђење заштите запосленог у смислу задовољења основних егзистенцијалних потреба. У конкретном случају, према налазу вештака тужиоцу је обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно, а такав обрачун зараде није правилан, с обзиром да тужилац пре свега има право на исплату минималне зараде, а потом и право на увећање од 50% обрачунато на тај износ. Другачијим правним тумачењем исплата тзв. „косовског додатка“ би изгубила своју намену и сврху. Следом наведеног, како је исплаћена укупна зарада тужиоцу у спорном периоду мања од износа који се добија обрачуном и применом минималне зараде уз њено увећање за 50% месечно, тужилац има право на утужену разлику зараде.

Из изнетих разлога, одлучено је као у другом ставу изреке, применом члана 416. став 1. ЗПП.

На основу одредби чланова 165. став 2, 153. став 1, 154. и 163. ставови 1. – 4. ЗПП, одлучено је о трошковима поступка у трећем ставу изреке. Тужилац се основано изложио трошковима у висини од 186.313,70 динара. Овај износ чине награда за састав тужбе и поднесака од 12.07.2021. године и 04.10.2021. године у износу од по 9.000,00 динара, за заступање на рочиштима одржаним на дане 12.07.2021. године и 12.10.2021. године у износу од по 10.500,00 динара, за заступање на одложеном рочишту од 04.10.2021. године у износу од 6.000,00 динара, трошкови вештачења у износу од 8.000,00 динара, награда за састав жалбе и ревизије у износу од по 18.000,00 динара, те

судских такси на тужбу, првостепену пресуду, жалбу и другостепену пресуду у износу од по 9.812,63 динара, ревизију у износу од 19.625,27 динара и одлуку по ревизији у износу од 29.437,91 динара. Висина трошкова одређена је применом важеће Адвокатске и Таксене тарифе.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ВГ/СЦ